

σκούρος

σκούρος, -α κ. -η, -ο, επίθ. [<μσν. σκούρος <ιταλ. scuro], σκούρος·

- είναι σκούρα τα πράγματα, βλ. λ. [πρά\(γ\)μα](#)·

- τα βλέπω σκούρα, έχω την εντύπωση ότι θα προκύψουν δυσκολίες, ότι η κατάσταση παίρνει δυσάρεστη ή επικίνδυνη τροπή: «όταν πάει καλά η δουλειά, με ξεχνάει και, μόλις βλέπει τα σκούρα, έρχεται για βοήθεια»·

- τα βλέπω σκούρα τα πράγματα, βλ. λ. [πρά\(γ\)μα](#)·

- τα βρήκα σκούρα, αντιμετώπισα μεγάλες δυσκολίες, μεγάλα εμπόδια σε κάποια δουλειά ή υπόθεση: «είχα την εντύπωση πως ήταν εύκολη η δουλειά, αλλά τα βρήκα σκούρα || είχα την εντύπωση πως θα μπορούσα να τη ρίξω εύκολα, αλλά τα βρήκα σκούρα, γιατί είναι σκληρό καρύδι». (Λαϊκό τραγούδι: **θα τα βρεις μαζί μου σκούρα**, κι ας με παίρνεις γι' αγγελούδι, θα σουβάλω την κουλούρα και θα πεις κι ένα τραγούδι). Συνών. τα βρήκα αγγούρια / τα βρήκα ζόρικα / τα βρήκα ζόρικα τα πράγματα / τα βρήκα μπαστούνια / τα βρήκα σκούρα τα πράγματα / τα βρήκα στενά / τα βρήκα στενά τα πράγματα·

- τα βρήκα σκούρα τα πράγματα, βλ. φρ. τα βρήκα σκούρα·

- την έχω σκούρα, βρίσκομαι σε πολύ δύσκολη θέση, σε πολύ δύσκολη κατάσταση: «αν μάθει τ' αφεντικό μου τη ζημιά που έκανα, την έχω σκούρα || την έχω σκούρα, γιατί, με την αναδουλειά που έχει πέσει στην αγορά, δεν μπορώ να καλύψω τις υποχρεώσεις μου»·